

over paa Kommunerne, saa maa jeg antage, det ærede Medlem vil mene, at man i Virkeligheden burde udbetale ekstraordinær Støtte til samtlige Fag. Men her maa det ærede Medlem undskylde, her er man nødt til at rette sig efter Lovens Bestemmelser og efter de Betragtninger, som er fremført fra et Flertals Side indenfor det Udvalg, med hvilket Indenrigsministeren i Henhold til Lovens § 26 skal forhandle, inden han træffer Afgørelse af, hvilke Fag der maa siges paa ekstraordinær Vis at være berørt af Arbejdsløsheden og hvilke ikke.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa de af det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen fremførte Betragtninger. Det ærede Medlem mener, at det er netop Socialdemokratiet, det er netop Kommunerne, siger det ærede Medlem, som har iværksat offentlige Arbejder i stor Stil. Det skal erkendes, at der er rundt i mange af Landets Kommuner, baade de socialdemokratiske og de ikke-socialdemokratiske styrede, iværksat Arbejder i betydeligt Omfang, men det, som fra min Side er blevet hævdet, er, at i mange Tilfælde er man ved Iværksættelsen og Tilvejebringelsen af saadanne Arbejder stødt paa de Vanskeligheder, som knytter sig til de hellige Tariffer og Arbejdstidsoverenskomster. Og det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen var saa god at bekræfte denne min Opfattelse, idet det ærede Medlem sagde, at naar der var visse Arbejder, som man ikke havde villet iværksætte, var det netop, fordi Lønnen for disse Arbejder ikke kunde blive den tariffmæssige. Det sagde det ærede Medlem, det nytter ikke, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, han vil finde det i det stenografiske Referat af sin Tale. Det er netop Sagen, at man i mange Tilfælde undlader at tilvejebringe Arbejde, fordi det ikke kan honoreres tariffmæssigt, og derigennem bevarer i Arbejdsløshed mange, mange Mennesker, hvem man meget vel kunde skaffe Beskæftigelse, ogsaa paa saadanne Vilkaar, at de kunde leve nogenlunde ordentlig deryed, men ganske vist ikke paa de Vilkaar, som er indeholdt i de overenskomstsmæssigt fastsatte Tariffer. Det ærede Medlem mente at kunne

bevise, at der fra Statens Side ikke blev gjort Anstrengelser for Iværksættelsen af offentlige Arbejder og hviviste der i første Række til Horsens—Bryrup—Silkeborg-Banaen og de Vanskeligheder, som det ærede Medlem mente, at der fra Statsmyndighedernes Side var lagt i Vejen for dette Arbejdes Udførelse. For hele denne Sag har jo den højtærede Trafikminister ved Finanslovens første Behandling udførligt gjort Rede, og til denne Redegørelse er det tilstrækkeligt for mig at henvise. Jeg maa dog maaske have Lov til at oplyse det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen — det er muligt, at det ærede Medlem er vidende om det, men ikke har fundet sig foranlediget til at oplyse denne Side af Sagen ved sin Omtale af dette Spørgsmaal her i Tinget — om, at der i den nyeste Tid til Ministeriet for offentlige Arbejder er indgaaet Protest mod dette Baneanlæg underskrevet af over 1 000 Beboere i de Egne, som Banen skal føres igennem. Det tyder dog altid paa, at der indenfor netop de Egne er lidt andre Meninger til Stede hos mange Mennesker end dem, der næres af det ærede Medlem. Jeg maa i denne Sammenhæng minde det ærede Medlem om, at der i Aaret 1920—21 til offentlige Arbejder indenfor de saakaldte Statsvirksomheder blev anvendt ikke mindre end 63 Mill. Kr. og som Statsstøtte til kommunale Arbejder 6 Mill. Kr., i alt et Beløb af 69 Mill. Kr. I 1921—22 var de tilsvarende Tal paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven 64 og 8,8, i alt 72,8, og i 1922—23 68,7 og 10, eller i alt 78,7. Det giver i de tre Aar et samlet Beløb anvendt til offentlige Arbejder paa i alt 221 Mill. Kr. Jeg tror dog, at det er Tal af en saadan Størrelse, at ærede Medlemmer skulde undlade at paastaa, at der ikke derigennem er givet Udtryk for den mest redbonne Villie fra Statsmyndighedernes Side til at imødegaa den forhaandenstående Arbejdsløshed gennem Iværksættelse af Arbejder. Og naar man saa i denne Forbindelse tillige erindrer om, at der i 1921—22 til Statstilskud og Statslaan til Boligbyggeriet anvendtes 15 Mill. Kr., til Oprettelse af Husmandsbrug 4 Mill. Kr., til Grundforbedringsarbejder, Mergelarbejder o. s. v. 1½ Mill. Kr. og til Fragtgodtgørelse til Industrien